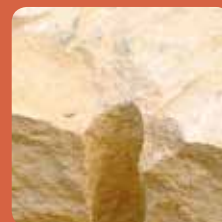

7. ROČNÍK SOCHAŘSKÉHO SYMPOZIA MOST 2016

Harmonie prostoru – harmonie života
jako protipól uspěchané doby

**Statutární město Most
vydává katalog**

**7. ročníku sochařského sympozia
Most 2016, které se konalo v areálu
kostela Nanebevzetí Panny Marie
ve dnech 18. 7. – 30. 7. 2016**

Umělecká díla byla vytvořena z hoříckého pískovce.

Hranice toho, co je umění, se neustále mění. V dnešní vysoce proměnlivé době přestalo být umění omezeno pouze na původní význam „umět“, ale více se přiblížilo k významu „myslet“. Důraz je kladen na zobrazování věcí způsoby, které mají diváky zneklidnit až provokovat a donutit je kriticky uvažovat – zpravidla o současných problémech společnosti. Tento zásadní posun není veřejností pochopitelně přijímán bez výhrad. Nicméně vzpomeňme si na Eiffelovu věž, jejíž současníci ji vnímali jako ohavnou jizvu na tváři svého města. Dnes je považována za ústřední symbol Paříže rozeznatelný po celém světě.

V přípravě na sochařské sympozium 2016 jsme se vydali přesně tímto směrem. Prostor dostali plně profesionální autoři, kteří se aktivně podílejí na nejnovějších trendech v oblasti umění. Neomezují se pouze na jeden typ artefaktů či způsobů jejich vystavování. Pracují s nejrůznějšími materiály od kamene přes ocel a plasty až po nejmodernější technologie. Jejich díly mohou být jak monumentální sochy, tak dočasné instalace, které dotváří sami diváci.

Díla vzniklá na sympoziu 2016 jsou určitým způsobem spjatá s průmyslovým charakterem našeho regionu. Zvíře Martina Zeta lze nejlépe připodobnit k paleontologickému nález, učiněnému třeba v souvislosti se skrývkou uhlí. Drtič (Equalizer) Alexandra Peroutky není ničím jiným než připomínkou těžebních strojů, které ze země dobývají horniny a od základů ji mění. Robert Vlasák vyhotovil Střep chladicí věže, typický znak chemických závodů ležících mezi Mostem a Litvínovem.

Výtvarné umění je dnes rozkročeno mezi tradičním, řemeslně náročným dílem a inovativními, kritickými přístupy. Díla ze sochařského sympozia 2016 se už vzhledem kvýchozímu materiálu blíží prvému pólu, avšak vedle řemeslné kvality je pro ně velice důležité myšlenkové pozadí. Věřím, že si přes svou ne zcela obvyklou formu svou cestu do srdcí Mostečanů najdou a jednou se také třeba stanou naší „Eiffelovkou“.

Mgr. Jan Paparega,
primátor

Martin Zet ZVÍŘE

Martin Zet se narodil 11. září 1959. V letech 1979–1985 studoval sochařství na Akademii výtvarných umění v Praze. Pro Mostečany není bez zajímavosti, že v letech 1981–1984 studoval v ateliéru Jiřího Bradáčka, jehož tvorbu zastupuje v našem městě řada děl.

Martin Zet dnes žije a pracuje v Libušíně, kde v roce 1998 založil Centrum pro současné umění. Jako pedagog působil v letech 2010–2016 na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně.

Martin Zet se zabývá mnoha uměleckými médii. Kromě soch vystavuje rovněž kresby, fotky a videa. Známý je také svými happeningy určenými často jen pro malý okruh diváků. Na druhou stranu se jedná o plodného umělce, který se za svůj život účastnil řady výstav. V českých galeriích jej potkáme poměrně zřídka, ale o to více je zván do zahraničních galerií a projektů. Za sebou má několik desítek samostatných výstav a více než stovku skupinových.

Zvíře má na délku zhruba 8 m, na šířku 4 m a jeho výška činí něco málo přes půl metru. Nejedná se ale o konkrétní zvíře. Jeho pojetí je archetypální, ve smyslu stokrát viděného a přitom pokaždé jiného tvora. Pro někoho tak může být Zvíře psem, pro jiného dinosaurem a pro „nepoučeného“ diváka hromadou kostí (respektive balvanů).

V díle Martina Zeta je zřetelné jeho silné sociální citění a zájem o společnost. Při hledání vhodného prostoru pro umístění Zvířete byl pro jeho tvůrce určující každodenní kontakt s lidmi. Lokalita byla vybrána záměrně v blízkosti kopce, kde kdysi stával dětský hrad vytvořený z betonových prefabrikovaných dílů užívaných při stavbě okolního sídliště. Ačkoli hrad z vrcholu dávno zmizel, v parčíku se dnes nachází celá řada dětských atrakcí. Zvíře od samého počátku funguje jako místo k setkávání dětí, cíl pejskařů i jako zátiší pro milence.

Konečné umístění je stejně důležitou součástí díla jako proces jeho navrhování a tvorby. Zvíře je vyskládané z naplocho položených kamenných bloků, které jsou mírně zapuštěné do trávníku parčíku v Zahradní čtvrti. Kámen je pouze nahrubo zpracovaný.

Tvorba Martina Zeta se odchyľuje od obecné představy o umění, které má od okamžiku svého vzniku zůstat neměnné. V jeho pojetí je naopak dílo neuzavřeným procesem, postupnou změnou danou zejména působením přírodních živlů i jeho uživatelů. Získávání patiny, špíny, sprejových nápisů, pošlapávání, okopávání atd. jsou jen dalším krokem jeho existence. Čas je ale ve Zvířeti zachycen nejen ve formě neustálé změny a vývoje, ale také jako časová stopa. Zvíře má působit jako nález prehistorického tvora obývajícího v dávné minulosti náš region.

Robert Vlasák STŘEP

Narozen 15. května 1978 v Kladně. Od roku 2005 působí jako odborný asistent Fakulty užitého umění a designu Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, kde v letech 1997–2001 sám studoval. Následně absolvoval Fakultu výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně u akademického sochaře Jana Ambrůze. Má za sebou řadu skupinových i samostatných výstav. Na mosteckém sympoziu v roce 2014 vytvořil sochu s názvem Nemusí pršet, stačí, když kape, která je umístěna na křižovatce ulic Jaroslava Průchy a Budovatelů.

Jeho umělecká práce je charakteristická důrazem na materialitu díla (tj. důležitost užitého materiálu), určitou mírou hravosti a používáním technických prvků v uměleckém díle. Stejně jako u ostatních autorů sochařského sympozia 2016 je spektrum jeho tvorby značně široké. Věnuje se především objektům a prostorovým instalacím, které sahají od „tradičních“ postupů a materiálů až po výrobu elektrických a elektroakustických zařízení, vibračních či hydrocirkulačních zařízení. Při jejich tvorbě hojně využívá znalostí z oblasti fyziky, mechaniky, optiky, elektroniky i akustiky, jež mu umožňují navozovat divákům nezapomenutelné zážitky.

Pro své dílo na sochařském sympoziu Most 2016 zkonstruoval svébytné zařízení umožňující pravidelné opracování povrchu objektu. Při jeho konstrukci využil svých zkušeností z předchozích realizací a tím rozvinul možnosti zvolené technologie (Disk, Jihlava 2007, Echo, Nebelschütz, Německo 2009; Nemusí pršet, stačí, když kape, Most 2014).

Pro jeho tvorbu je typické rozkročení mezi tradiční, řemeslně dobře odvedenou sochou a inovativními přístupy. Objekt Střep v tomto smyslu může patřit do obou kategorií. Vysoký je něco přes 2 m, široký zhruba 1,5 a jeho hloubka činí cca 0,7 m.

Jedná se o poměrně komplikovaný geometrický tvar (prohnutí ve vertikálním i horizontálním směru) vycházející z hyperboloidu, z něhož je však znázorněn pouze výsek – stěp. Myšlenkově souvisí s výrobou energie, konkrétně s konstrukcí chladicích věží. Na opracovaných plochách je přiznána struktura systematické povrchové úpravy diamantovými nástroji.

V chladicí věži, která má tvar rotačního hyperboloidu, je teplá voda (chladicí médium) přiváděna do horní části věže. Odtud je rozstřikována a chlazená vzduchem. Část vody se odpaří, čímž dochází k odnímání tepla. Vzniklý teplý vzduch je odváděn pryč z věže do okolí. Zchlazená voda stéká do nádrže ve spodní části chladicí věže.

Alexander Peroutka EQUALIZER

Alexander Peroutka se narodil 1. 7. 1975 v Trutnově. Je sochařem a vizuálním umělcem, ale také kurátorem i uměleckým kritikem. Studoval na Fakultě užitého umění a designu Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. Na Akademii výtvarných umění v Praze studoval v ateliéru monumentální tvorby profesora Aleše Veselého. V roce 2011 na Fakultě výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně úspěšně obhájil svou doktorskou práci týkající se kritického (angažovaného) umění.

Velkou úlohu v jeho životě sehrál švédský Stockholm, kam v roce 2004 odjel na studijní pobyt. Zůstal zde i po ukončení studií a v současnosti je Švédsko jeho druhým domovem, kde působí jako nezávislý umělec a kurátor výstav.

Peroutka se zpočátku zabýval čistě sochařskými formami. Postupně se jeho tvorba obohatila o užívání složitějších technologických zařízení či produkci instalací dočasnějšího rázu. Tradiční sochařské formy mu jsou však stále blízké, jak ukázal na sochařském sympoziu v Mostě 2016. Dominantním zůstává jeho monumentální přístup, který v podstatě nikdy opustil.

Equalizer představuje parabolický útvar o průměru zhruba jeden a půl metru posetý ocelovými ostny. Na něj navazuje zachovaná část neopracovaného povrchu kamene. Z jeho středu ční k nebi ocelová tyč o výšce cca 3 m. Mírně nakloněné dílo nespočívá přímo na podstavci, ale na ocelových ostnech, čímž je představa pohybu dále podpořena.

Ve většině případů nás pod označením „ekvalizér“ napadne zařízení na úpravu zvuku. Pojmenování díla však vychází z původního anglického významu „equal“ čili rovný, stejný. Ústřední myšlenka díla vychází z úvahy, že rozmělněním materiálů dochází ke sjednocení rozdílů, jednotě, k materiální harmonii. Socha je statická, přesto vzbuzuje dojem činnosti, pohybu a v důsledku i změny.

Peroutkova práce je značně ovlivněna jeho osobním životním postojem a zájmy. Ve svých dílech se vypořádává s tématy sociální nestability, dočasností a proměnlivostí společnosti či aktuálními ekonomickými mechanismy. V tomto směru lze Equalizer chápat jako reflexi proměny krajiny i obyvatel Mostecké pánve. Ze stejného důvodu bylo dílo umístěno v parčíku poblíž zrekultivovaných výsypek bývalých dolů.

Nultý ročník sochařského sympozia Most 2008, pískovec:

Stařec (1) Miroslav Doležel	výška 187 cm, šířka 72 cm, hloubka 98 cm místo – areál kostela Nanebevzetí Panny Marie
Ementál (2) Herbert Kísza	výška 144 cm, šířka 88 cm, hloubka 118 cm místo – U Tří sýrů na tř. Budovatelů
Cesta proměny (3) Roman Křelina	výška 215 cm, šířka 102 cm, hloubka 48 cm místo – areál kostela Nanebevzetí Panny Marie
Sen (4) Jitka Křivancová	výška 179 cm, šířka 138 cm, hloubka 94 cm místo – úpatí Šibeníku, v místech křížení ul. Moskevská a Jiřího z Poděbrad
Múza (5) Jitka Kůsová	výška 198 cm, šířka 49 cm, hloubka 93 cm místo – 1. náměstí, u budovy Městského divadla v Mostě

1. ročník sochařského sympozia Most 2009, dřevo:

Tajuplný strom (1) Miroslav Doležel	výška 210 cm, šířka 80 cm, hloubka 75 cm místo – Magistrát města Mostu, vestibul před sekretariátem
Tajemství (2) Karel O. Hájek	výška 210 cm, šířka 80 cm, hloubka 75 cm místo – Středisko volného času v Mostě, vstupní hala
Archetyp bytí (3) Herbert Kísza	výška 185 cm, šířka 50 cm, hloubka 50 cm místo – Dětský domov v Mostě, ul. K. H. Borovského, vstupní hala
Rozpuk (4) Roman Křelina	výška 200 cm, šířka 60 cm, hloubka 60 cm místo – Domov pro seniory „Astra“ Most, ul. Barvířská, vstupní hala
Mateřství (5) Jitka Kůsová	výška 160 cm, šířka 62 cm, hloubka 70 cm místo – Magistrát města Mostu, vestibul před sekretariátem
Balance (6) Jiří Němec	výška 250 cm, šířka 60 cm, hloubka 60 cm místo – ZUŠ v Mostě, ulice Moskevská, střecha
Kašpařice (7) Sylvia Prchlíková	výška 160 cm, šířka 50 cm, hloubka 40 cm místo – Středisko volného času v Mostě, chodba pavilonu
Eva a Adam (8) Josef Zedník	Eva výška 160 cm, šířka 50 cm, hloubka 45 cm Adam výška 190 cm, šířka 55 cm, hloubka, 50 cm místo – ZUŠ v Mostě, ulice Moskevská, vstupní hala

2. ročník sochařského sympozia Most 2010, pískovec:

Píseň písní (1) Jaroslav Vodička	výška 165 cm, šířka 96 cm, hloubka 87 cm místo – areál kostela Nanebevzetí Panny Marie
Živá voda (2) Miroslav Doležel	výška 200 cm, šířka 75 cm, hloubka 95 cm místo – Domov pro seniory „Astra“, u vstupu do areálu
Mysterium (3) Jitka Kůsová	výška 235 cm, šířka 60 cm, hloubka 60 cm místo – areál kostela Nanebevzetí Panny Marie
Splynutí (4) Václav Krob	výška 228 cm, šířka 69 cm, hloubka 79 cm místo – park v místech křížení ulic tř. Budovatelů a Jaroslava Seiferta
Vegetace (5) Josef Zedník	výška 210 cm, šířka 150 cm, hloubka 65 cm místo – park v ul. Československé armády, u gymnázia

3. ročník sochařského sympozia Most 2011, pískovec:

Lotova žena (1) Miroslav Doležel	rozměry: výška 278 cm, šířka 50 cm, hloubka 50 cm místo – lapidárium v areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie
Rozprava (2) Jiří Němec	rozměry: výška 90 cm, šířka 350 cm, hloubka 130 cm místo – park Šibeník, ul. Jiřího z Poděbrad
Zrození (3) František Vlček	rozměry: výška 125 cm, šířka 210 cm, hloubka 85 cm místo – Čepirohy, ul. Sadová
Jaro (4) Jaroslav Vodička	rozměry: výška 160 cm, šířka 85 cm, hloubka 95 cm místo – Vtelno, ul. Ke Kostelu
Kocour magistra Kelleyho (5) Josef Zedník	rozměry: výška 195 cm, šířka 100 cm, hloubka 120 cm místo – Souš, ul. Oldřicha Hornofa

4. ročník sochařského sympozia Most 2012, pískovec:

Spolu (1) Karel Gyurjan	rozměry: výška 140 cm, šířka 200 cm, hloubka 100 cm místo – park nad Sportovní halou Most, tř. Budovatelů
Žena jako pilíř (2) Václav Krob	rozměry: výška 305 cm, šířka 120 cm, hloubka 70 cm místo – parčík mezi tř. Budovatelů a ul. Zahradní
Zahražanská madona (3) Pavel Špelda	rozměry: výška 300 cm, šířka 95 cm, hloubka 100 cm místo – lapidárium v areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie
Rybí song (4) Jaroslav Vodička	rozměry: výška 175cm, šířka 120 cm, hloubka 100 cm místo – park před blokem 411 u ulice Moskevská
Mosty v nás (5) Josef Zedník	rozměry: výška 160 cm, šířka130 cm, hloubka 100 cm místo – vstupní prostor areálu Benedikt, ul. Rekreační

5. ročník sochařského sympozia Most 2013, pískovec:

Vnitřní modlitba (1) Milan Bezaniuk	rozměry: výška 84 cm, šířka 155 cm, hloubka 85 cm místo – lapidárium v areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie
Intermezzo (2) Karel Gyurjan	rozměry: výška 160 cm, šířka 190 cm, hloubka 95 cm místo – parčík na Zahražanech mezi ulicemi Jana Opletala a Zahražanská
Duše středohoří (3) Jitka Křivancová	rozměry: výška 84 cm, šířka 155 cm, hloubka 85 cm místo – vstupní prostor do areálu hradu Hněvín
Ctností k blaženosti (4) Pavel Špelda	rozměry: výška 208 cm, šířka 160 cm, hloubka 85 cm místo – kruhový objezd u muzea v ulicích Čsl. armády a Chomutovská
Variace pro duši a tělo (5) Josef Zedník	rozměry: výška 217 cm, šířka 83 cm, hloubka 90 cm místo – před vstupem do areálu Aquadromu v ul. Topolová

6. ročník sochařského sympozia Most 2014, pískovec:

Píseň mořské panny (1) Milan Bezaniuk	rozměry: výška 215 cm, šířka 145 cm, hloubka 165 cm místo – břeh jezera Matylďa v Souši
Zrozená z vlny (2) Karel Gyurjan	rozměry: výška 195 cm, šířka 60 cm, hloubka 60 cm místo – travnatý prostor před budovou VZP v ulici Višňová
Nemusí pršet, stačí, když kape (3) Robert Vlasák	rozměry: výška 260 cm, šířka 110 cm, hloubka 110 cm místo – nároží pěší zóny u Rozkvětu, na křižovatce tř. Budovatelů a ul. Jaroslava Průchy
Na pokraji (At the Edge) (4) Peter Yarwood	rozměry: výška 260 cm, šířka 100 cm, hloubka 110 cm místo – travnatý prostor před Divadlem rozmanitostí v ul. Topolová
Voda (5) Zedník Josef	rozměry: výška 155 cm, šířka 180 cm, hloubka 90 cm místo – před hlavním vstupem do městské knihovny v ul. Moskevská

7. ročník sochařského sympozia Most 2016, pískovec:

Zvíře (1) Martin Zet	rozměry: délka 8 m, šířka 4 m, výška cca 0,5 m místo – park v Zahradní čtvrti (Jasmínová ulice)
Equalizer (2) Alexander Peroutka	rozměry: průměr cca 1,5 m; tyč v délce 3 m místo – park Hrabák (poblíž tramvajové zastávky)
Střep (3) Robert Vlasák	rozměry: výška 2 m, šířka 1,5, hloubka cca 0,7 m místo – park pod nemocnicí

Statutární město Most
Radniční 1, 434 01 Most

www.mesto-most.cz

Foto a text: Magistrát města Mostu © 2017

Grafika a tisk: Reklamní agentura Daniel s.r.o.